

9
CONCIO AD CLERVM.

Habita in Templo B. Mariæ Oxon.

Iunij 25. Ann. Dom. 1612.

JOANNES C. 9. V. 4.

Donec Dies est.

OXONIÆ,

Excudebat Iosephus Barnesius. 1612.

Viris in Christo sibi Reverendis, Præfectis
Collegiorum & Aularum Principali-
bus, Concionem hanc suam
JOANNES DAYVS
in Theologia Baccalaureus,
& Collegij Oxoniensis apud Oxo-
nienfes Socius, Dicat, Add. Consecratq;

Nominatim

- 31 D.D. Goodwyn Theologiz Doctori *Aedis Christi* Decano,
 15 D.D. Langton Theol. Doct. *Collegii Magdal.* Præfidi.
 9 D.D. Ryues Theol. Doct. *Coll. Novi* Custodi.
 1 D.D. Hovenden Theol. Doct. *Coll. Omnium Anim.* Custodi.
 Domino *Henrico Savile* Equiti Aurato *Coll. Merton* Custodi.
 12 D.D. Spenser Theol. Doct. *Coll. Corporis Christi* Præfidi.
 10 D.D. Ayry Theol. Doct. *Coll. Regine* Præposito.
 13 D.D. Lawd Theol. Doct. *Coll. D. Iohannis Præcurf.* Præfidi.
 5 D.D. Kettle Theol. Doct. *Coll. Trinitatis* Præfidi.
 6 D.D. Shingleton Theol. Doct. *Coll. Aeneas.* Principali
 2 D.D. Blencow Iurisprud. Doct. *Coll. Oriens.* Præposito.
 3 D.D. Kylby Theol. Doct. *Coll. Lincoln.* Reftori.
 14 D.D. Bancroft Theol. Doct. *Coll. Univerf.* Magiftro.
 16 D.D. Prideaux Theol. Doct. *Coll. Exon.* Reftori.
 4 D.D. Abbot. Theol. Doct. Profefiori *Regio Coll. Sal.* Magift.
 8 D.D. Williams Theol. Doct. Decano *Bangor Coll. Ief.* Princip.
 7 D.D. Wright Theol. Doct. *Colleg. Waddam* Custodi.

- 13 Collegiorum *hic*
 10 *series secundum*
 7 *eum ordinem*
 9 *quæ ex illorum*
 3 *dignitate statuit*
 12 *Academia.*
 6
 15 *Numeri Arith-*
 14 *metici à dextra*
 11 *parte Doftorum*
 5 *prioritatem tem-*
 6 *poris à sinistra,*
 1 *Collegiorum de-*
 4 *signat.*
 3
 16
 17

- D.D. Rawlinson Theolog Doctori *Aule S. Edmundi.*
 D.D. Budden Iurisprud. Doctori Profefl. *Regio Hofpit. Novi.*
 M. Georgio Summeftler Baccalaureo in Iure Civili *Aule Latip.*
 M. Iohanni Hawley Baccal. in Iure Civili *Aule Gloceft.*
 M. Rodolpho Bradhill Magiftro in Artibus *Aule S. Maria.*
 M. Henrico Mayfters Magift. in Artibus *Aule Albane.*
 M. Theodoro Pryce Magift. in Artibus *Aule Cervine.*
 M. Iohanni Wilkinfon in Theolog. Baccal. *Aule Magdal.*

Principali.

Dixerunt autem filij Prophetarum ad Eliseum Ecce locus
in quo habitamus coram te angustus est nobis. Eamus usq;
ad Iordanem & tollant singuli de sylva materias singulas
vt adificemus nobis ibi locum ad habitandum, qui dixit, Ite.
Et ait vnus ex illis veni ergo & tu cum seruis tuis, respon-
dit ego veniam. Et abiit cum ijs, quumq; venissent ad Ior-
danem cadebant ligna. 2.Reg.c.6.v.1.2.3.4.

PVD *filios Prophetarum & Eliseos* concionanti, id est, apud cœtum vestrum tum Propheticum, tum Academicum, ^a beatissimi *Patres*, ^a Ambros. de dignit. sacerdot. c. 1. *fratres sanctissimi*, quæ materia mihi ad argumentum subiecta potior, prior ad differendum, quàm de Propheta *Eliseo & Prophetarum filijs*. Nam illud Apostoli si sit verum quod profectò est verissimum ^b *Quæcunq; scripta sunt ad nostram doctrinam scripta sunt, ut per patientiam & consolationem scripturarum spem habeamus*; certè & scripta, & dicta, & facta Prophetarum, ad nostram doctrinam omnia sunt, omnia nobis proposita vnde quod imitemur capiamus, inde dignum inceptu dignū exitu quod sequamur. Quid quod in divinis literis cum vnicuique hominum generi sua seorsim pascua sint, Publicanis, Piscatoribus, Tabernaculorum opificibus, illiteratis; quidni & eruditis, & Academicis, & Theologis sua sint, & illa præcipuè sua quæ à Prophetarum Scholis & Collegijs velut exempla sumi possunt. Quod Booz ad Rutham itaq; Ruthæ secundi, octavo, *Audi filia ne vadas in alterum agrum ad colligendum nec recedas ab hoc loco sed iungere puellis meis*, id mihi visus est spiritus sanctus dicere hoc in tempore vobis Patres, fratres vobis, Audite filij, audite Patres, ne nunc vadatis in alterum agrum ad colligendum, nec recedatis ab hoc loco, iungamini vos *Patres Propheta Eliseo*: vos autem *filij filijs Prophetarum* & vt Gedeon olim apud suos ^c *quod me facere videritis hoc facite*, id vos *Patres*, id vos *filij*, quod *Eliseus*, quod *filij*, & *Elisei & Prophetarum*, seriò & sedulò faciatis. ^c Iud. 7. 17.

^dOvid. de art.
lib 3.

Sed videndum prius quid fecerint quàm quod fecerint imitandum, nam vt ^d ignoti cupido nulla, ita nulla planè imitatio: factis autem præibant dicta, primum itaq; videamus quid dixerint.

Dixerunt autem filij Prophetarum ad Eliseum, Ecce, locus in quo habitamus coram te, angustus est nobis. Eamus usque ad Iordanem, & tollât singuli de sylva materias singulas, vt edificemus nobis ibi locum ad habitandū. Qui dixit: Ite. Et ait vnus ex illis: Veni ergo & tu cum seruis tuis. Respondit: ego Veniam.

Hæc dixerunt vtiq; tum Propheta Eliseus tum Prophetarum filij, sequuntur facta.

Et abiit cum eis quumq; venissent ad Iordanem cadebant ligna.

Quibus tum in dictis tum etiam in factis vt certos mihi fines & terminos constituam extra quos non possim egredi si maximè velim; totam argumenti mei dictionē certas in partes dividā, vt & mihi sint proposita de quibus dicam & vos iam ante animo prospicere possitis quibus de rebus estis audituri.

Dicendum itaq; primò de Prophetico hoc Contubernio cuiusmodi fuerit, Eliseus quis, qui filij Prophetarum: tum de Ædificijs Contubernij huius quàm arcta fuerint & angusta: tertio de Consilijs inter se de ampli- oribus extruendis: postremò de factis tum Elisei, tum filiorum Prophetarum, in iisdem perficiendis: de quibus dum breuiter dicam & dicam sanè quàm brevissimè, quæso quod facitis quodq; fecistis attendite. *Dixerunt autem filij Prophetarum ad Eliseum, &c.*

Primus qui occurrit omnium in Instrumento veteri locus Prophetarum Contubernij mentionem faciens est

est primi Samuelis, caput decimū ubi illius capitis versu quinto, *Samuel ad Saulem, Pervenies*, inquit, *ad collem ipsum Dei ubi sunt stationarij milites Philistaeorū: eritq; ibi cum ingressus fueris civitatem ut occurras turba Prophetarū descendendum de illo excelsō, cum nablio & cum tympano & tybia & cithara ante se, qui prophetabunt. Quæ quidē Prophetarum turba non sic intelligenda est quasi tum primum nata fuerit simulque & semel procreata, ut de Melchisideco scriptum legimus, sine patre, sine matre, sine genere, ad Hebræos septimi versu tertio: semina longè prius fuere iacta ex quibus tanta robora facta sunt, & ab exiguis profectum initijs est quod in tantam excrevit molem. Exemplo poterit esse Propheta iste Samuel qui puer erat, admodum puer, cum ^e à matre introductus esset ^a 1. Sam. I. 24 in domum Iehovæ in Silo ut tabernaculis inserviret: Silo autem Prophetarum schola fuit, & ut Silo fuit Prophetarum schola, sic Hierosolyma fuit, sic Bethel, sic Ierico, Gilgal, Iabez, Naioth, non omnes quidem eodem tempore sed aliæ nunc, nunc aliæ, publicæ pro temporibus illis & celeberrimæ Academiæ. Atque hinc Prophetæ & filij Prophetarū, nō quod omnes Prophetaverint (.i.) futura prædixerint ut Zacharias prophetasse dicitur Lucæ primi sexagesimo septimo, sed quod Iehovæ laudes celebraverint idq; aut ^e canēdo, aut ^g psallēdo, aut ^h prædicādo, ⁱ 1. Sam. 10. 5. ^g 1. Chr. 25. 1. aut ⁱ precando, nam omnia hæc Prophetia & notat & significat. Vnde Aquinas minimè malè Prophetia quadam, ^h 1. Cor. 14. 1. ⁱ 1. Reg. 18. 29. ^g & v. 26. ⁱ Aquin. 2^a 2^a ^g qu. 171. art. 3. ⁱ inquit, de futuro est, quadam de præterito, quadam de præsentī. De futuro ut Esaiā illud, Ecce virgo concipiet: de præterito, ut Moysi illud, in principio creavit Deus cælum & terram: de præsentī ut Apostoli illud, si omnes Prophetent & quæ sequuntur primæ ad Corinthios decimi*

mi quarti vicesimo quarto.

Quo minùs à reprehensione temeritatis absunt, qui omnia nunc dierum *Prophetarum* officia (id est enim *Ministrorum*) concionando definiunt, quasi qui hoc præstare nequeat & profari de suggestu *Minister* utiq; non sit, vtcunq; aliàs non ineptus, imò *Epaminonda* fortè nò absimilis, de quo *Spintharus* ille *Tarentinus*, *In neminè se hominem suæ ætatis incidisse qui & plura nosset & pauciora loqueretur. Num omnes Apostoli,* inquit *Apostolus ad Corinthios? num omnes Prophetæ? Num omnes Doctores? Num omnes sunt Potestates? Num omnes donum habent sanationum? Num omnes linguis loquuntur? Num omnes interpretantur?* Verum est ibi optare illum studiosos eos velle esse donorum potiorum, sed non cuiusvis potiri illis, & *Ministrorum* ingenia nempe vt hominum sunt veluti

^a *Plutarch* de ætate genio.

^b *1. Cor. 12. 29*

^c *1. Cor. 12. 31*

^d *Vir. Georg. lib. 1.*

*Regiones, de quibus Rex ille Poetarum,
Hic segetes, illic veniunt felicius vnae,
Arboris fetus alibi atq; iniussa virescunt
Gramina.*

^e *Senec. Contravers. 1. 3. Proem.*

^f *Abste moueri. Nihil hic Conciones contra dictum, vel factum, vel concupium.*

^g *Conference at Hampton Court. p. 53.*

Rectè q̄ *Seneca* de *Eloquentia*; ego de *Theologia* dixerim, *Magnam & variam rem esse nec adhuc ulli sic indulgisse vt tota cōtingeret. Satis fœlix est qui in aliquam eius partem est receptus. Quid quod in concionando, vt nunc sunt tempora, & vt nimium multi concionantur, fortunè Ecclesiæ non sunt positæ. Ideoq; prudenter Episcopus ille, tunc temporis *Londonensis, Cantuariensis* paulò post, qui in Colloquio illo *Hamptonensi*, à serenissima *Maiestate Regia* petens, vt nunc aliquândo *Precatorium* haberemus *Ministerium*: nā cum multa, q̄ inquit, præclara à Ministris præstanda sunt, vt *Absolutio Pœnitentium, pro populo Supplicatio, eiusdem Benedictio, Administratio Sacramentorū,**

♣

& quæ his similia sunt; nunc eò inquit res redijt vt quidam hominum vnicum illud Ministri officium putent concionari è suggestu, quod perficiunt aliquando valde imprudenter & indocte, idq; tanta cum iniuria & praiudicio Officiorum Divinorum, vt in cæmeterio quidam illorum obambulare non abnuant donec tempus est concionandi potius quàm iisdem interesse velint. Quod Amplitudo illius de Ministris dixit id de quibusdam è populo perinde dici potest: nã nisi concio sit habēda, permultis sanè in Templis quàm magna paucitas, quàm solitudo! & in Divinis tamen Officijs quid non ad salutem animarum? Primum *Confessio Generalis* ad coelestis clementię thronum, tum *Absolutio*, pòst *Oratio Dominica*, deinde *Psalmi*, Psalmos sequuntur *Lectiones* duæ, altera ex veteri, ex novo Instrumento altera, vtraq; verbum Dei purum putum, quemadmodum & *Hymni* etiam sequentes illas, & *Portiones Scripturarum* aliæ sequentes Hymnos. Quid non hîc abundè ad fidei stomachum faciens nisi *Erisiethonis* laboret fame,

*Ing; epulis epulas querat, quodq; urbibus esse,
Quodq; satis poterat populo, non sufficit vni.*

*Ovid. Met.
lib. 8.*

At nihil hîc ad palatum tamen, nihil planè:

Plus cupit, apposis queritur ieiunia mensis;

Ovid. lb.

Conciones, Conciones, clamitant: & vt *Rachel* olim ad Maritum *Cedo mihi liberos, sin minus mortua sum*, ita illi, nisi illas, planè mortui: qui vt *loquitur Apostolus* si habeant prophetiam, & noverint mysteria omnia, omnemq; cognitionem, & si habeant totam fidem ad eò vt montes transferant, Conciones autem non habeant, nihil sunt: & si insumant alendis egenis omnes facultates

Gen. 30. 1.

1. Cor. 13. 2.

mi quarti vicesimo quarto.

Quo minùs à reprehensione temeritatis absunt, qui omnia nunc dierum *Prophetarum* officia (id est enim *Ministorum*) concionando definiunt, quasi qui hoc præstare nequeat & profari de suggestu *Minister* utiq; non sit, vt cunq; aliàs non ineptus, imò *Epaminondas* fortè nò absimilis, de quo *Spintharus* ille *Tarentinus*, *In neminè se hominem suæ ætatis incidisse qui & plura nosset & pauci-*

^a *Plutarch de*
ærat genio.

^b *1. Cor. 12. 29*

*ora loqueretur. Num omnes Apostoli,*ⁿ inquit *Apostolus ad Corinthios? num omnes Propheta? Num omnes Doctores? Num omnes sunt Potestates? Num omnes donum habent sanationum? Num omnes linguis loquuntur? Num omnes interpretantur? Verum est ibi optare illum o studiosos eos velle esse donorum potiorum, sed non cuiusvis potiri illis, & Ministorum ingenia nempe vt hominum sunt veluti*

^c *1. Cor. 12. 31*

^d *Vir. Georg.*
lib. 1.

Regiones, de quibus P Rex ille Poetarum,
Hic segetes, illic veniunt felicius vnae,
Arboreis fasus alibi atq; iniussa virescunt
Gramina.

^e *Senec. Con-*
travers. l. 3.
Proem.

Rectè q Seneca de Eloquentia; ego de Theologia dixerim, Magnam & variam rem esse nec adhuc ulli sic indulgisse vt tota cõtingeret. Satis fœlix est qui in aliquam eius partem

^f *Abste mone-*
ri. Nihil hic
Conciones contra
dictum, vel fa-
ctum, vel con-
cupium.

*est receptus. Quid quod in * concionando, vt nunc sunt tempora, & vt nimium multi concionantur, fortunè Ecclesiæ non sunt positæ. Ideòq; prudenter Episcopus ille, tunc temporis Londinensis, Cantuariensis paulò post, qui in Colloquio illo Hamptonensi, à serenissima Maiestate Regia petens, vt nunc aliquândo Precatorum haberemus Ministerium: nã cum multa, q inquit, præclara à Ministris præstanda sunt, vt Absolutio Penitentium, pro populo Supplicatio, eiusdem Benedictio, Administratio Sacramentorum,*

^g *Conference*
at Hampton
Court. p. 53.

Et quæ his similia sunt, nunc ed inquit res redijt vt quidam hominum vnicum illud Ministri officium putent concionari è suggestu, quod perficiunt aliquando valde imprudenter & indocte, idq; tanta cum iniuria & præiudicio Officiorum Divinorum, vt in cæmeterio quidam illorum obambulare non abnuant donec tempus est concionandi potius quam isdem interesse velint. Quod Amplitudo illius de Ministris dixit id de quibusdam è populo perinde dici potest: nã nisi concio sit habēda, permultis sanè in Templis quàm magna paucitas, quàm solitudo! & in Divinis tamen Officijs quid non ad salutem animarum? Primum *Confessio Generalis* ad coelestis clementię thronum, tum *Absolutio*, post *Oratio Dominica*, deinde *Psalmi*, Psalmos sequuntur *Lectiones* duæ, altera ex veteri, ex novo Instrumento altera, vtraq; verbum Dei purum putum, quemadmodum & *Hymni* etiam sequentes illas, & *Portiones Scripturarum* aliæ sequentes Hymnos. Quid non hîc abundè ad fidei stomachum faciens nisi *Erisichthonis* laboret fame,

*Inq; epulis epulas quærat, quodq; urbibus esse,
Quodq; satis poterat populo, non sufficit uni.*

*Ovid, Met.
lib. 8.*

At nihîl hîc ad palatum tamen, nihîl planè:

Plus cupit, appositis queritur ieiunia mensis;

Ovid. lb.

Conciones, Conciones, clamitant: & vt Rachel olim ad Maritum Cedo mihi liberos, sin minus mortua sum, ita illi, nisi illas, planè mortui: qui vt loquitur Apostolus si habeant prophetiam & noverint mysteria omnia, omnemq; cognitionem, & si habeant totam fidem aded vt montes transferant, Conciones autem non habeant, nihil sunt: & si insumant alendis egenis omnes facultates

Gen. 30. 8.

1. Cor. 13. 2.

cultates suas, & si tradant corpora sua ut comburantur, Conciones autem non habeant, hoc nihil illis prodest. Et quid tandem prosunt illis tot quas habent & habuerūt, Myriades Concionum? Qui proventus illarum? Quæ utilitas? An invisere Orphanos & Viduas in afflictione ipsorum, & immaculatos seipsos servare à mundo, ut de religione vera verè? ^y *Iacobus*? An ut quæ acceperunt à Ministris operibus exequantur & collatam in se gratiam officijs representent ut eleganter ^z *Ambrosius*? Utinam! sed vereor ne serenissimus Rex nimium verè, cum ad petitionem præfatam responderet, *Hypocrisim nostræ temporis omnem Religionem in aure collocare per quam meatus perquam facilis; at Precatio*, ^a inquit, *quæ exprimit cordis affectum, & vera mentis est devotio, in qua concurrunt, si recte fiat, & iusta status nostri consideratio apud Deum, & examinatio non indebita cui preces offeramus, & humilis peccatorum confessio, una cum contritione pro iisdem & penitentia à fide non seiuncta, hæc, inquit, ut plurimum laboris & negotij nobis facessens, velut minima Religionis pars & habetur à nobis & frequentatur. Sed nolo de his plura, ne, quod cuidam de Prophetis hîc paulò ^b post textum, id mihi contingat hoc in tempore, nempe ut ferrum profiliat de manubrio, de quo scitè ^c *Gregorius*, *Securis inquit manum fugit cum sese increpatio plusquàm necesse est in asperitatem pertrahit. Ferrumq; de manubrio profilit cum de correptione sermo durior excedit. Referenda igitur ad id vnde exiit oratio; redeo itaq; nunc ad filios Prophetarum.**

Qui quidem *Prophetarum filij*, non inde sortiti sunt suum nomen quòd germani illorum filij essent & ex eadem profapia sati, ut *Medici olim Medicorum filij* & dicti sunt

^y *Iacob. 1. 27.*

^z *Ambr. Off. 1. 1. c. 32.*

^a *Confer. at Hamp. Court p. 54. 55.*

^b *4. Reg. 6. 5.*

^c *Greg. Pass. Cur. Pat. 2. c. 10.*

sunt & appellati, quia ^d cautum fuit in Asclepiadarum familia, ne artem quis & industriam medendi cuiquā communem faceret qui ab eodem non esset exortu s genere; sed quod Prophetis in disciplinam traditi tantā curā sunt suscepti ac si ex illis nati essent. *Neg. enim,* ^e inquit *Ambrosius, minus vos diligo quos in Evangelio genui quā si coniugio suscepissem. Non enim vehementior est natura ad diligendum quā gratia.* Quamquam fieri quidem potuit vt nonnulli è tanto numero filij etiam germani fuerint; nam & ex Prophetis fuisse qui vxores habuerint constat è secundi Regum quarti primo: & regula est à Rabinis tradita (nescio in solidum an vera nec- ^f *Baro in Ion.* ne, sed regula est) nullum Prophetam Patrem suum nomine appellare nisi & Pater ipse Propheta fuerit. Diximus de Contubernio hoc, de Prophetarum filijs diximus: *Eliseus* hic qui fuerit, restat vt tertio loco nunc dicamus. *Dixerunt autem filij Prophetarum ad Eliseum.*

Brevē est sed non leve elogium quod *Syracides* est de *Eliseo*; Ecclesiastici quadragelimo octavi decimotertio. *Eliseus*, inquit *Syracides, impletus fuit spiritu sancto adeo vt diebus suis non fuerit commotus à Principibus, neq. dominio abusus sit in eum quisquam. Vlla res non superavit illum sed cum obdormivisset prophetavit corpus illius. Et in vita sua fecit portenta, & in morte sua mirabilia opera sua.* Quam multa quam paucis! nam in paucis istis ista multa. *Eliseum* non ab aula Principis, non à scholis, sed à s sti- ^{51. Reg. 19. 19} va & aratro vocatum esse ab *Elia*, pallium *Elie* in illum iniectum esse quo divina facultas & prophetandi vis designabatur, ^h obsequium esse *Elie* quotidiano ministerio, ⁱ in Prophetica administratione *Elie* successisse, ^{12. Reg. 2. 9} portionem duplam de *Elie* spiritu penès illum fuisse,

And. Lacuna
Præfat. in Epit.
Galemi Oper.

Ambr. Offic.
l. 1. c. 7.

Baro in Ion.
Præfat. 4. p. 21

51. Reg. 19. 19

h. 1. Reg. 3. 11
1. Reg. 19. 16
12. Reg. 2. 9

- ^m 1. Reg. 1. 14. ^m Aquas *Jordanis* divisisse, & siccum transivisse, ⁿ *Ieremias* aquam sanasse & saluberrimam reddidisse, ^o quadraginta duos pueros duabus vrsis commisisse, ^p *Israelis* Regem corripuisse, eidem tamen & Regi *Iehosaphat* victoriam prædixisse, ^q viduæ pauperulæ & consulendo & oleo augendo subvenisse, ^r hospiti suæ quæ sine filio filium à Deo obtinuisse, ^s eundem mortuum paulò post à mortuis resuscitasse, ^t pulcem ex amara amabilem reddidisse, ^u viginti panibus centum homines abundè sati-
^v 1. Reg. 4. 3. ^v 16. ^v 34. ^v 41. ^v 44.
² 1. Reg. 5. 15. ³ *Naamum Syrium* curasse à lepra, eandem in *Gebe-*
⁴ *si* suum famulum transtulisse, ^z securim è fundo fluminis ligno iniecto revocasse, ^a insidias *Israelitico Regi* à *Syris* structas indicasse, ^b *Syriorum* exercitum qui illum caperet cæcitate percussisse, ^c affecisse beneficijs, & cum perdere potuerat pepercisse. Ecce vobis *Eliseus* quis, adeo ut *Dido* apud ^d poetam,

⁴ *Virg. Æn. l. i.* Tunc ille *Aneas* quem *Dardanio Anchise*
Alma Venus Phrygiæ genuit Simoentis ad undam?

- Ita de *Eliseo* dici potest illum esse *Eliseum* qui hæc omnia præstiterit, & præter omnia hæc, ^e qui de maxima & subitanea annonæ copia vaticinatus est, ^f *Aulici* cuiusdam non credentis interitum prædixit, ut & annorum
^g 1. Reg. 7. 1. ^h *V. 1.*
⁸ 1. Reg. 8. 1. ^h *V. 10.* ⁱ *V. 12.*
¹ 1. Reg. 13. 19 ¹ *Ioba* ^l victorias tres. Deniq; illum esse *Eliseum* cuius corpus iam sepultum akeri sepeliendo exors vitæ
^m *V. 21.* ^m vitam præbuit. Ecce vobis *Eliseus* quis. Atque hæc de Prophetico Contubernio hoc cuiusmodi fuerit, *Eliseus* quis, qui filij Prophetarum: nunc de *Adspicijs Contubernij* quam arcta fuerint & angusta, ex ijs verbis quæ sequuntur, sequitur ut dicamus. Ecce locus in quo habita-

vacaneam adibus faciunt tantum quo laxius habitent. Accessio verò hæc quàm minimè fuerit supervacanea testantur verba hîc Prophetarum, Ecce locus in quo habitamus coram te angustus est nobis. Vnde autem hæc angustie? Vnde habitandi difficultas? Quid? An quæ illis in votis prius, nunc minimè perplacebant? An assiduitate quotidiana & consuetudine oculorum ita animi assuescebant, ut nihil illorum admirarentur iam quæ prius in delicijs habuerunt? An tam ridiculè inconstantes erant ut cum poeta levissimè

• Horat. Epist.
l. 1. ad Celsum.

Rome Tybur ament ventosi Tybure Romam;

Aut cupiditatis tam imbrobæ,

• Horat. Sat. 6.

—ⁿ O si angulus ille

Proximus accedat qui nunc deformat agellum.

Absit ut tanta illis aut inconstantia, aut mutabilitas mētis, aut sententiarum commutatio, aut ædificandi prurigo, aut alieni appetitio fuerit. Fuit necessitas procul dubio, procul dubio necessitas fuit, quæ illorum animos huc impulit, id est, omnium vndiq; concursus illuc (omnia tam prudenter administrare Propheta) tanquam ad bonarum artium mercaturam. Atq; hinc angustia illa, hinc habitandi difficultas.

Sunt fateor qui existimēt multitudinis tantę causam *Gebesi* expulsionem, qui lepra iam percussus impedimento minimè fuit quo minùs sine largitione & corruptela ad Collegium hoc aditus fieret, & certè capite ² præcedente de muneribus à *Gebesi* acceptis, & de *Gebesi* lepra dictum fuit. Cæterum illa an fuerit causa neq; affirmare est animus neq; refellere, hoc certo certius causam fuisse *Eliseum*, cuius imperium tam laudatum, rerum administratio tam præclara. Tritum sermone Proverbium

Magi.

Magistratus indicat virum quod quidam *Pistaco Mith-
lyneo*, quidam *Soloni* tribuunt, *Aristoteles* Moralium quin-
ti capite primo, *Biantis* citavit nomine. Cuiuscunque; de-
mum fuit, fuit certe sapientis, & est verissima; privata e-
nim in vita vix aut ne vix quidem perspicere possunt ho-
minum mores & ingenium, verum iisdem committas
imperium, & quod libet semel liceat, tum demum no-
veris eos intus & in cute, nullis tum fenestris opus (ne
Momo quidem) ut quid sit intus perspiciatur. Eleganter
Plutarchus, Sicut inter vasa, inquit, vacua non facili discer-
nere possis quod eorum integrum sit, quod vitiosum, ubi au-
tem aliquid infuderis statim apparet quod perfluat: ita ani-
mae fatiscientes vitiis, inquit, infusam potentiam non con-
vincent, sed cupiditatibus, iris, arrogantis, invidia, foras dis-
fluunt. Neque Magistratus modo indicat virum sed quod
animadvertit. *Epaminondas*, Vir etiam Magistratum: &
certe Magistratum hunc minime fuisse contempnendum
quam indicavit hic vir. Honoribus alij sine dubio tum
temporis ut & nunc dierum sublimabantur, de gradu in
gradum per omnia officia in Pontificatum dilaban-
tur, *Ambrosius* falsugo, & loquitur *Cyprianus*, *libulam*
animam occupabas, ut per fas & nefas ad loca superiora e-
tiam de latebris eremi nonnulli se ingererent, & de omni
gradu ubi aliquis pateret aditus ambula prodirent. Prophe-
ta hic nihil huiusmodi, Collegium sat illi, sat illi scholæ
præfectura; quam verisimile est illum tam fecisse etiam
magni, ut sæpius cum Davide aut dixerit, aut dixisse
videri potuerit, *Funiculi acciderunt mihi in amar-
nis, etiam possessio mea elegans est pro me.* Et certe
honor Dei si meta & scopus est quò spectamus, & illi-
us servitus vnicum nostrum quò tendimus propo-
situm

*Plut. Moral.
Tom. 2. ad Prin-
cip. Indol.*

*Plut. Moral.
Tom. 2. Reip.
grend. Præcep.*

*Cyp. de Nat.
Christi in Prol.*

Pf. 16. 6.

* Senec. Epist.
l. 10. ep. 73.

* Plat. in Pyrrh

* Aug. de Civ.
Dii. 3. c. 10.

tum, quod id tanquam canes quicquid excipimus pro
tinus integrum devoramus & semper ad spem futu-
ri insatrabili ter hiamus. Præclare Cyneas qui cum Pyr-
rus tot victorias de Romanis, de Italia, de Sicilia, Africa,
Carthagine, Macedonia, animo agitarer, & tum demum
multo otio ac quotidiano potu, ac colloquijs frui se vel-

le diceret, quid ergo obstat, inquit Cyneas, quin iam convi-
vemur & in otio nobis invicem oblectemur, cum iam in præp-
tu id nobis sit possimusq; eo sine villo labore frui quod multo
sanguine multisq; erumnis quesitum imus, multa alijs ma-
la illaturi, multa ipsi invicem passuri. Certè in Ecclesia
Dei tot præfecturas, tot dignitates nactus si Deo servire
rum propositum, quin toti serviamus nunc, cum nunc
in promptu id nobis sit possimusq; eo sine villo labore
frui quod multà invidià, multisq; erumnis quæsitum i-
mus, multa alijs mala illaturi, multa fortassis & ipsi pas-
suri. Eleganter Augustinus, Nonne in corporibus homi-
num satius est modicam staturâ cum sanitate habere quam
ad molem aliquam Giganteam perpetuis afflictionibus per-
venire, nec cum perveneris requiescere, sed quanto grandi-
oribus membris, tanto maioribus agitari malis?

Sed quid ago? Quod feror? animus fuit de Aedificijs
Contubernij huius quàm arcta fuerint & angusta paucis
dicere, & certè de angustijs illis dixi paucis, de arctis ita-
q; & angustis, illa angusta & arcta satis accedamus, nunc
ad illorum Consilia quæ cum de ampliioribus fuerint ex-
truendis, ampliior dabitur & patentior campus in quo
oratio excurrere possit. Eamus usq; ad Iordanem & tol-
lant singuli de sylva materias singulas ut adificemus nobis
ibi locum ad habitandum, qui Dixit Ite. Et ait unus ex illis
veni ergo & tu cum servis tuis, respondit Ego veniam. Vbi
pri-

primum impetrandi veniam, tum modestia impetrantium, post responſio Eliſei, ſuo ſunt ordine pertractada. Eamus uſq; ad Iordanem & tollant ſinguli de ſylua materias ſingulas ut adificemus nobis ibi locum ad habitandum.

Quod ad impetrandi veniam ſpectat nulla hic ſatagendi protervia, nulla præpropera feſtinatio, Magiſtratu inconſulto nihil agunt ne tentant quidem. *Eamus* inquit, quaſi dixerint, ſi non permittis non imus. Debitus nimirum magiſtratu honos, vices enim gerit Dei: itaq; multus eſt Apoſtolus hac in re decim tertij ad Romanos à verſu primo ad octavum. Fateor eo tempore Reges *Iſraeliticos* impios fuiſſe ac idololatrias, nec ab ijs petiſſe veniam hos, ne conatos eſſe quidem, nam cui bono? *Iuſta* inquit ille *ab iniuſtis petere inſipientia eſt.* Inſtar Regum hic Propheta qui rebus ſic ſtantibus à Iove jam non reſcitius, ſecundus ab illo fuit. Proximè ad Deum acceſſit Eliſeus, & hoc ipsis procul dubio non permisit ſine numine, ſine Deo, *non enim libidine hominis allata eſt olim prophetia ſed acti à ſpiritu ſancto loquuntur ſunt ſancti Dei homines ſecundæ Petri primi, viceſimo primo.*

Plaut. Am.
phyl. in Prol.

Sed modestia impetrantium ſingularis eſt & præſtantiſſima, *veni ergo & tu cum ſeruis tuis.* Seruos ſe appellant qui fortasſe coetanei, fortasſe æquales, ſine dubio filij erant. Jam ut *Saluator noſter Chriſtus, ſeruus non manet in domo perpetuo, filius manet perpetuo* Ioannis octaviceſimo quinto, ita multum fanè discriminis inter ſervum & filium, ſed videte quid poſſint affectus. Adeo ut Phædra olim apud poetam,

Sen. Hippolyt.

*Matriſ ſuperbum eſt nomen & nimium potens,
Noſtros humilium nomen affectus decet:*

*Me vel sororem Hippolyte, vel famulam voca,
Famulamq; potius, omne servitium feram;*

Ira & hic Prophetarum filij sed in re meliuscula, ne venenum libidinis plus posse quam flamma charitatis existimetur. *Veni ergo & tu cum servis tuis.* Hui servus? *Servorum vis,* ^h inquit ille, *& fortuna conditio infima est.* Mo-

^a Cic. pro L. Cornel. Balbo.

^b Illyr. Clau. Script. de Necess. cognit. Tract. 6. p. 336.

^c Iustin. Inst. L. 4 tit. 3. p. 339

^m 2. Sam. 6. 22.

^a Plaut. Afin. Act. 2. sc. quid hoc.

^o Plaut. Bacchid. Act. 1. sc. Iam dudum.

^p 1. Reg. 22. 24

^q Ioh. 8. 53.

^r Gen. 18. 3.

^s ver. 4.

lebant *serui* apud ⁱ Judeos ut & apud Græcos & Romanos: *serui* quadrupedibus olim lege ⁱ adæquati. Nimis profecto, nimis (dixerit non nemo) exemplar modestiæ, animus huic demissus nimis, nihil tam abiectum debuit, tam humile cogitare *Propheta filius*; os homini sublime datum, omnes animæ intellectivæ ejusdem sociæ dignitatis. Ita sanguis, ita caro, sed quid *Propheta* Regius? quid *David* in re perfimilis? ^m *Quo abiicero me adhuc amplius & fuero humilior ante oculos meos eo gloriosior ero, & fuit profecto gloriosissimus.* Apage ergo istas voces ^a *Tæ ego homo sum quæ tu, & o Iam excessit mihi atas è magisterio tuo, & p Quamnam transivit spiritus Iehova à me ut alloqueretur te, nam quid arrogantius? quid impudentius? Loquere tu cum Propheta filio hic modeste & abstinenter præcipue cum Eliseum, cum Præfectum tuum alloqueris. Aut si cum Propheta filio loqui non placet, at loquere cum Abrahamo, q num tu maior es patre illo nostro Abraham? qui alios alloquutus, Angelos fateor sed quos nescivit Angelos, superiores quidem agnouit, Domini mei, r inquit si nunc inveni gratiam in oculis tuis (synthesis in numero non incongrua) ne quas opatereas à servo tuo: & verbis subsequenter, s sumatur iam parum aqua inquit, & lavate pedes vestros atq; innitimini sub hac arbo- re quâdoquidem transitis præter servum vestrum. Et quid dignitatis jâ diminuit Abrahamo loquendi genus hoc?*

Quid

Quid illi derogavit? Imo quàm extulit potius, & illustrè fecit? Nam cui ignotum servitutem hanc *ex animo fuisse non ex necessitate* ut loquitur Ambrosius, & dixisse Abrahamum servum se virtute charitatis non vilitate conditionis. Sed venio nunc ad *Elisei* responsionem, *Ite & ego veniam. Qui dixit Ite: & ait unus ex illis veni ergo & tu cum servis tuis, respondit Ego veniam.*

Ambr. Tom
3. Epist. 15.
cp. 20.

Insignis ignominie nota fuit quam Nabali invisit servus cum de illo prædicaret *nequiores esse eum, quàm ut illum alloqueretur, vel ut vulgata versio significantius, Ipse est filius Belial ita ut nemo possit ei loqui*, primi Samuelis vicesimiquinti decimo septimo. Et sunt quidem qui usq; eò difficiles & morosi sunt ut non irascantur solum suis intempestivè & sine causa, sed nihil loquuntur nisi lapides, nisi grandines & fulmina, *ae tonant* inquit quidam *non loquuntur, de quibus Solomon, In ore stulti baculus superbia.* Sunt qui ex altera parte dedignentur cum famulis loqui, ut Pallas ille libertus Claudij, qui *ne vocem videlicet & consociaret, nutu, aut manu, quicquid vellet significavit.* Malè morata hominum genera & humanitatis expertia, quin ad ipsos Sauromatas releganda ubi pares cum paribus facillimè congregentur. Præclare Antonio Marcus Tullius, *vereor, inquit, nè ignorans verum iter gloria metui à civibus tuis quàm diligim malis. Quod si ita putas totam ignoras viam gloria. Charum esse civibus, bene de Republica mereri, laudari, coli, diligì, gloriosum est: metui vero & in odio esse invidiosum, detestabile, imbecillum, caducum, quod videbamus etiam in fabulis ipsis illis qui Oderint dum metuant dixerint, perniciosum fuisse: alius hic Prophetæ candor atq; ille quidè maximus, qui & tulerit suos loquentes sibi, & est vicissim alloquutus.*

Laur. Hum-
fred. de Nob.
13. p. 321.
Prov. 14 3.

Tacit. An-
nal. l. 13.

M. T. C.
Philip. 1.

^a Cic. Offic. l. 2. Et sanè dictu est difficile ut idem Marcus Tullius quanto
perè ^a conciliet animos hominum comitas, affabilitasq; ser-
monis. Demea hoc expertus qui primò nimium dorus
præter æquumq; & bonum, tandem ut est in fabulis me-
ditabatur esse affabilis & bene processit,

^b Terent. Adelp

Act. 5. sc. 6.

^c Ambros. Offic. l.

2. c. 7.

^b Paulatim plebem primulum fecit suam.

Legimus inquit ^c Ambrosius non solum in privatis sed eti-
am in ipsis Regibus quantum facilitas blanda affabilitas
perfecerit, aut superbia verborumq; obsuerit tumor, ut reg-
na ipsa labefactaret & potestatem solveret. Severitas fate-
or viros primarios decet, sed quæ clementiâ sit tempe-
rata, & ^d apprimè in vita utile est ut ne quid nimis. Audi
inquit ^e Bernardus sapientem medicum qui & ipsum docet
Iustitia sanguinem minuendum: Noli inquit nimium esse
iustus. Simile est & illud Apostoli, Non plus sapere quam o-
portes, sed sapere ad sobrietatem. Cui putas vena parcendum
est si Iustitia & Sapientia egent minutione, quis enim san-
guis utilior? Illud tamen memento, nec nimis iustum, iustū:
nec ebriam ut ita loquar sapientiam, Sapientiam nominari.
Vidimus quid dixerint tum Propheta hic Eliseus, tum
Prophetarum filij; videamus iam quid fecerint. Et abiit
cum his, quumq; venissent ad Iordanem cadebant ligna.

^d Terent. And.

Act. 1. sc. 1.

^e Bernard. sen-

tent. p. 121.

col. 4.

^f Cic. Offic. l. 1.

Dicta fides sequitur. Credamus ^f inquit Marcus Tullius,
quia fides quod dictum est appellatam fidem. Nulla hic æ-
quivocatio, mentalis evasio nulla, nulla in intimis sensi-
bus & cogitationibus reservatio, plana & sana omnia.
Dei servus, Deo similimus, & Dixit & factum est. Forderat
cor lingue natura sanctio veluti in quodam matrimonio,
quare cum dissonent inquit ^h ille Cor & loquutio, sermo cō-
cipitur in adulterio. Integer verò & purus Prophetæ ser-
mo nec Eliseus & Prophetarum filij ut Papæ & Papista-
tum,

^g Ps. 33. 9.

^h Vid. Araig-

ment of Garnet

p. T. 3.

rum, nedum vt *Alexander ille sextus* & germanus illius
 filius *Dux Valentinus*, quorum alterum, nunquam quod
 diceret facere, alterum quod faceret dicere, dixit i *Histo-*<sup>i Guicciard.
Hist. 6.</sup>
ricus fide dignus. *Propheta cum ijs abijt* & in parte laboris
 aliqui a ipse simul esse voluit. Et certè gerendæ res pro-
 gressus tum faciunt cum qui Principem obtinent locū
 ipsi per se gerendis interfunt nec vicarij fidei quicquam
 credunt. Trita est *Æsopi* fabula de *Cassita* hac in re, cu-
 ius & meminit ¹ *Aulus Gellius*. Et *Plinius* differens de ijs <sup>i Aul. Gel. Not.
l. 3. c. 29.
m Plin. Hist.
Nat. l. 18. c. 3.</sup>
 temporibus cum annonæ vilitas incredibilis esset per v-
 niversam Italiam, causa ^m inquit vbertatis tantæ quod
 ipsorum tum manibus Imperatorum colebantur agri gau-
 dente terra vomere laureato & triumphali Aratore. Roma-
 ni Pontifices an non & ipsi Romanas res præsentia suâ
 conservârint, adiuverint, auxerint? appello inter illos *Iu-*
lium secundum qui in *Mirandulana* obsidione tam forti-
 ter gessit se. *Mirandulam* bis concesserat, summa hyeme
 vim frigorum nivisq; perferens, & bellicosi Imperatoris mu-
 nus verbis factisq; obiuit. Et erat notatu dignum hominūq;
 oculis admodum novum inquit ⁿ *Historicus* nobilissimus, <sup>i Guicciard.
Hist. l. 9.</sup>
Gallie Regem, prophanum Principem, ætate satis florentem,
 tuncq; bene valentem, ab ineunte ætate armis educatum, eo
 tempore domi quiescere, bellum quod præcipuè in se gerere-
 tur per Duces administrare, summum vero Pontificem, *Chri-*
sti in terris vices gerentem, senem atq; agrotum, in delicijs
 voluptatibusq; enutritum, ipsummet in bello à seipso contra
Christianos excitato, atq; adeo in ipsius castris ad ignobilis op-
 pidi obsidionem stare, ubi velut copiarum Imperator, labo-
 ribus periculisq; aditis, nihil præter ornatum nomenq; Pon-
 tificis retineret.

o Sat Patrie Petroq; datum: si Ecclesia dextra :

o Virg. Ecclid.
l. 2.

Defendi posset certe hac defensa fuisset.

Sed ad *Eliseum* revertamur *qui abys cum is*, quumq; venissent ad *Iordanem* cadebant ligna. Bellum spectaculum, Academici, & haud scio an quid jucundius: ædificantes itaq; nunc Prophetarum filios intueamur & partem muros ducere, moliri arcem, & saxa manibus subvoluer, partem locum aptare tecto, & sulco concludere cogitemus:

¶ *Virg. Ætid.*
l. 1.

P *Qualis apes astate noua per florea rura
Exercet sub sole labor, cum gentis aduulos
Educunt fœtus, aut cum liquentia mella
Stipant, & dulci distendant nectare cellas.*

¶ *Aug. To. 10.*
De Temp. Ser.
70.

Feruet sine dubio opus: & quod *Augustinus* de *Abrahami* domo, *Ecce*, ¶ inquit, ipse *Abraham* currit, uxor festinat, puer accelerat, nullus est piger in domo sapientis, ita nemo hic piger, nemo iners & ignavus, pauculis somnis, pauculis dormitationibus, paucula complicatione manuum cubando ut per mimesin ¶ imitatur *Salomon* voces & uoculas ignavorum.

¶ *Prov. 6. 10.*

Sed ædificij futuri locus quare hic ad *Iordanem*? *Eamus usq; ad Iordanem*, & *Ædificemus nobis ibi locū*, Quumq; venissent ad *Iordanem*? Causa duplex, altera *Aquarum*

¶ *Arist. Polit. l.*

7. c. 5. & c. 11.

¶ *Vid. Plut. de*

Gal. Tom. 1. A-

qua an ignis

fit utilior &

Francisci Patris

de Instit. & Re-

ip. l. 7. tit. 10.

¶ *Liv. Dec. 1. l. 4*

¶ *Cæsar. de bell.*

Gal. l. 1.

¶ *Vid. Plin. hist.*

Nat. l. 31. c. 1.

vsus, altera *Sylvarum*. *Aquarum* vsus in ædificando tam apprimè est necessarius ut vni illi commoditati plures alix posthabeantur. Testes habeo è Græcis ¶ *Aristotelem*, & *Plutarchum*: è Romanis ¶ *Livium*, & *Iulium Cæsarem*, & qui instar omnium esse potest ¶ *Caium Plinium* secundum. Vsus certè *Sylvarum* non minùs ferè necessarius; nam & ædificandi materia inde, & cibos præparandi, & pellendi etiam frigora. *Iordanem* verò utraq; commoditate hac abundasse tum *Aquarum*, tum *Sylvarum*, &

¶ *Plin.*

* *Plinius* testis & * *Solinus* & Propheta *Zacharias* capitis vndecimi versu tertio. Sed vt ille apud ^b poetam

^a *Plin. Hist. nat. l. 5 c. 15.*

^a *Solin. c. 48.*

^b *Virg. Æg. 9.*

Carmina tum melius cum veneris ipse canemus:

Ira de Aquis & de Sylvis multò melius cum Oxoniensis nostra Thamefis in veliuolum flumen & naviculis ferendis accommodatum ^c aliquando fortè augebitur: vt ^c *Vid. Twiss. Antiq. Acad. Oxon. Apol. l. 1. p. 93.*
Contubernio hîc Prophetico, hîc *Eliseis*, & *filij Prophetarum* existentibus, ita existat etiam *Jordanis* hîc, tam eximie suavitatis, quàm pergratæ nobis qui nunc vivimus & omni posteritati utilitatis.

Atq; hæc habui quæ dicerem *Patres & Fratres* Colendissimi de Contubernio hoc Prophetico cuiusmodi fuerit, *Eliseus* quis, qui filij Prophetarum: de *Ædificijs* Contubernij huius quàm arcta fuerint & angusta: de *Consilijs* inter se de amplioribus extruendis. Ex omnibus materijs quas suppeditat Theologia hæc mihi visa fuit nunc potissima quæ hoc in tempore pertractetur, tum quod Propheticum Contubernium hîc, *Elisei*, & Prophetarum filij: hîc *Ædificia*. Contubernij huius & arcta fatis & angusta: hîc deniq; *Consilia* nunc de amplioribus extruendis;

^a *Ovid. de Art. l. 3.*

Nec mihi tot cultus numera comprehendere fas est,

Atque ornatu proxima quæq; dies.

Propheta Regius cum dona Dei tam cumulâtè in se collata vidisset vt beneficij alterius finis semper gradus futuri esset, admiratione obstupescit: *Quid inquit* ^{Ps. 115. v. 13. vulg. edit.} *retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi* Psalmi centesimi decimi quinti versu duodecimo. Non minore sanè debemus & nos esse admiratione obstupesciti de singulis Dei beneficijs in Academiam hanc collatis.

Nam

e Esay 5. 4. Nam vt Dominus apud e Esaiam, *Quid faciendum amplius fuerit vinea mea quod non fecerim in ea*: ita quid faciendum amplius Academicæ huic nostræ, quid nobis Academicis, quod non in ea, non in nobis fecerit? immo perfecerit? *Vinea est*,^e inquit Esaias, dilecto meo in clivo vberissimo, quam circummunivit & elapidauit, conseruitq; generosis vitibus, extruxit turrin in ea, ac etiam torcular excidit in ea. Erigite mentes Academici auresq; vestras, & paulò diligentius attendite: nam vt ille olim apud e Comicum alia in re, *Mare haude est mare, vos mare acerrimum*, ita loqui hîc liceat, *Domum Israelis, Viros Iehude*, vineam haud fuisse; *Academicam* hanc vineam esse: hîc *clivus* est vberissimus, hîc *circummunitio*, hîc *elapidatio*, hîc omnia. *Vberissimus clivus* hîc, loci est amœnitas, amnium, pratorum, nemorum, vnde olim^h *Bello situm*. *Circummunitio* hîc, Privilegiorum multiplicitas est, per quæ si olim nō stetitset macerix illius jamdudum perruptæ fuissent, & carpissent eam viatores omnes. *Elapidatio* hîc, Papistarum expulsio fuit, cum solum vertere coacti essentⁱ *A. Ianus, Sanderus, Stapletonus, Dormannus, Martialis, Bristow, Belserus*, alij. *Generosa vites* hîc, generosissimæ animæ illæ & memoriæ augustissimæ, *Inellus, Cooperus*,^{*} *Bickleius, Foxius, Humfredus, Lilius, Rainoldus*, alij, divina manu hîc fati & Religionis reviviscentis Propugnatores & Patroni. *Extruxit turrin* hîc, Bibliotheca illa Bodleiana: & *torcular excisum in ea* quid nisi tot classes, tot myriades in illa librorum, Theologorum, Medicorum, Iurisprudentiæ, Artium.

Memini *Lucium Florum* cum de septem primis Regibus qui Romæ regnabant tractavisset, ἀνακεφαλαιώσας instituisse & quid quisq; illorum Reipublicæ Romanæ qua-

^h Vid. Twyn
 Antiq. Academ.
 Oxon. Apol. l. 2.
 p. 114.

ⁱ Ps. 30. 13.
ⁱ Vid. Sand. de
 visib. Monarch.
 Ecccl. d. 7. p. 670.

^{*} Th. Bickleius
 Theol. Doct. pri-
 mum Magdale-
 mens. Col. Soc.
 deinde Custos
 Collegii Merc.
 pōst. Episcopus
 Ciceritens. obiit
 Apr. 30. 1596.
 Annos natus se-
 xē 90 Vid. B. B. B.
 Gadwyn. Catal.
 of the Bish. of
 Engl. p. 390.

quasi symbolum dedisset retulisse. *Hæc* inquit, *est pri-* ^{m. l. Flor. Hæd.}
ma ^{l. l. c. 8.} *at as Populi Romani & quasi infantia quam habuit sub*
Regibus septem, quâdam fâtorum industriâ tam varijs inge-
nio, ut Respublica ratio & utilitas postulabat. Nam quid
Romulo, inquit, ardentius? tali opus fuit, ut invaderet reg-
num: quid Numa religiosius? Talem res poposcit, ut ferox
populus Deorum metu mitigaretur. Quid ille militia arti-
fex Tullus? Bellatoribus viris quàm necessarius, ut acueret
ratione virtutem: sic Ædificatorem Ancum: Tarquinij
Ornamenta, & Insignia: Servij Censum: Superbi Do-
minationem plurimum profuisse paucis ostendit.

Habuiamus, & nos, clarissimi Viri, viros & fœminas
 simul, *fâtorum* dicam *industriâ*? Divinâ certè providentiâ
 & fœminas & viros tam varios ingenio, ut Academix
 ratio & utilitas postulavit. Vidit sua *Oxonium* primò ru-
 dimenta, deinde supplementa, post incrementa, nunc or-
 namenta.

ⁿ *Aspice qua nunc sunt Capitolia quæ fuerunt,*
Alterius dices illa fuisse Iovis.

^{• Ovid. de Art.}
 13.

Domicilia primùm deerant; extructa sunt domicilia: de-
 erant *salaria*; & illa accesserunt: *Reditus* deerant; accessse-
 runt & illi: accesserunt *Collegia*, accesserunt octodecim
Ædificatores Anci septendecim *Collegiorum* sub decē *Re-*
gibus & Reginis. Sub Aluredo GVLIELMVS DVNEL-
 MENSIS: sub Edovardo primo, JOANNES BALIOLVS
 & GVALTERVS MERTON; sub Edovardo secundo,
 GVALTER^o STAPLETON, & ADAMVS BROWNE;
 sub Edovardo tertio, PHILIPPA REGINA, GVL-
 IELMVS WICKAM, & RICHARDVS FLEMMING;
 sub Henrico quinto, HENRICVS CHICHESTERVS &
 GVLIELMVS WAYNFLET: sub Henrico septimo,

GVLIELMVS SMITH & RICHARDVS FOXIVS: sub Henrico octavo, THOMAS WOOLSEVS: sub Regina Maria, THOMAS WHITVS & THOMAS POPVS: sub Elizabetha, HVG O PRISIVS: sub Jacobo nunc Regnante, NICHOLAVS WADHAM, & clarissima & munificentissima illius CONIVX Maritum defunctum sumptibus non tam sequens quam longè plurimum supergressa. Deerat *Privilegia*; accesserunt & illa: in dubium vocata sunt, confirmabantur: & quod de Martyribus ° olim Augustinus, id de nostris Privilegijs dici perinde potest, *ligabantur, includebantur, cadebantur, torquebantur, crebantur, laniabantur, trucidabantur, multiplicabantur*. Deerat Publica Bibliotheca; accessit etiam illa: illam verò siue iniuria temporum siue hominum negligentia collapsam quemadmodum refecit & refecit *Prothomachus* noster Munificentissimus, testes Principes testes Reges, testes omnes oræ, plagæque mundi, testes nos qui nunc vivimus, testes futuri Nepotes nostri (ut fas est credere) & omnium posteritas sæculorum. Qui cum eximiam illam & maxime spectabilem reddidisset & supra vota illustrissimam, ut *Marcus Tullius* tamen suo *Lentulo*, *P* Ego omni officio ac potius pietate erga te ceteris satisfacio omnibus mihi ipse nunquam satisfacio: ita illè satisfecit ceteris, omnibus satisfecit, nobis, Academia, sibi vni non facit satis. Noua est molitis & quod confieri posse antiquitas non putavit, nos vidimus, *q* Appelli in *Veneris* tabula *Appellam* manum addidit.

° O quem te memorami? neq. enim tam profuit illi, Quem Maro pro meritis dixerat esse Deum.

Videtis Patres & fratres in Christo charissimi divinissima hunc in locum beneficia Dei collata, & (fas sit loqui) fortal-

• Aug. de Civ.
Dei l. 22. c. 6.

• Cic. Epist.
Fam. Ep. 1.

• Plin. Hist. nat.
l. 35. c. 10.
• Vid Sueton.
OHar. c. 98.

fortasse conferenda. Videtis cuiusmodi fuerint, cuiusmodi sint videtis, multa, magna, mira, maxima. Quid igitur? quid retribuemus Domino pro omnibus quæ retribuit nobis? *Pro* Contubernio hoc Prophetico cuius singulus quisque nostrum ut in sermone una^r litera, ita ^{1 Aug. de Civ. Dei. l. 4. c. 3.} quasi elementum est: *pro* ejusdem Aedificijs tam amplius extructis & (si voluerit Deus) etiam amplius extruendis: extructis inquam (id quod Prophetarum filiis hinc non contigit) non à nobis ipsis qui fortassis etiam ut ædificemus, si ascēdat^r Vulpes utique; pertrumperet lapideum murum nostrum, sed à peritissimis hac in arte vel Priscis illis non cedentibus, *Phidys* & *Polyegetis*: ^{1 Nebem. 4. 3.} *pro* cisternis effossis quas non effodimus: *pro* vineis & olivetis quæ non plantavimus: quid inquam retribuemus? Quid? nisi Propheta quod eo loci, ^{2 Ps. 115. 13. vulg. edit.} *Calicem salutaris accipiam, & nomen Domini invocabo, vota mea Domino reddam coram omni populo eius.* Sensus est inquit Tremellius, *Holocauſtis & eucharisticis oblati Deo epulum sacrum populo facere ut fecisse narratur, primi Chronicorum decimisepti, primo.* Quid igitur? & illa nos? nos illa facere oportere? Imo alia mundi nunc scena, alia nunc rerum facies. *Holocauſta* illa, & *Eucharistica*, & *Epula sacra*, & *Vota*, veluti vetera transierunt, ecce facta sunt? inquit Apostolus, omnia nova. *Holocauſtum* Deo, spiritus^{*} contri- ^{72. Cor. 5. 17. vulg. edit.} bulatus, cor contritum, & humiliatum, non oves, & boves, & pecora campi. *Eucharistica* Deo, Deo laudes in veritate, & in spiritu, non in velaminibus, aut in figuris. *Epulum* populo, populo Dei, Dei scripturas notas facere: non epulis conquisitis, lamiſ mensas extruere. *Vota* Domino, vota Episcopo sunt, non Judaica¹, nec Pontificia, vota inquam Episcopo cum sacris ordinibus initiati co-

* The forme of
making Bish &
Priests. Lond.
1552.

ram Deo & Angelis omnes promiserimus ⁊ nos fidelem
operam navaturos ⁊ verbum ⁊ sacramenta, ⁊ Christi
disciplinam sic semper administrandi, ut Dominus praece-
pit ⁊ recepit Regnum hoc secundum praeceptum Domini
ita ut populum nostrae curae commissum diligentissime in-
struere possimus ad illa eadem observanda. Haec sunt no-
stra Holocausta, haec Eucharistica nostra, haec epula, haec vo-
ta; atque haec eo magis à nobis perficienda ne post omnia
quae fecit Deus, tum Academiae, tum nobis, expectante
eodem ⁊ edamus ⁊ uvas, edamus labruscas. Nostis quid
sequitur, iam itaque, notum faciam nunc vobis quid facturum
sum vinea mea, amovebo sepem, disrumpam maseriam, ex-
panam eam desolationi, non putabitur neque refarrietur, sed
assurget sentis ⁊ vepres, Esaiae quinti, versu quinto. Scio
responsuros; Absit ut huic nostrae ita faciat: ⁊ absit, ab-
sit, precor, at certe verèdum nobis ne hoc aut faciat, aut
quod Saluator monet alibi Veniet ⁊ perdet Agricolas ⁊
dabit vineam alijs, Marci duodecimi, versu nono.

Faciamus itaque Patres ⁊ fratres quod Eliseus hic,
quod Prophetarum filij: Eamus usque ad Iordanem ⁊ tolla-
mus singuli de Sylva materias singulas ut edificemus nobis
ibi locum ad habitandum (id est) ut alicubi ^b Hieronymus,
^a Hieron. Ag-
ge 1.
Ascendamus in montem rationabilem ⁊ ad singula proble-
mata congrua de testimonijs scripturarum ligna quarentes
praedicamus ea ⁊ edificemus domum sapientiae in nobis. Atque
id demum si fecerimus, tum prodibit ut splendor iustitia
^d Sionis nostri, ⁊ salus Hierosolymae nostrae ut lampas
ardebit: tum videbunt Gentes iustitiam nostram ⁊ om-
nes Reges gloriam nostram, ⁊ indetur nobis nomen
novum quod os Iehovae praefixerit: tum denique Mec-
renates erunt, aut potius Nehemiae, qui quantum alij ut
Pro-

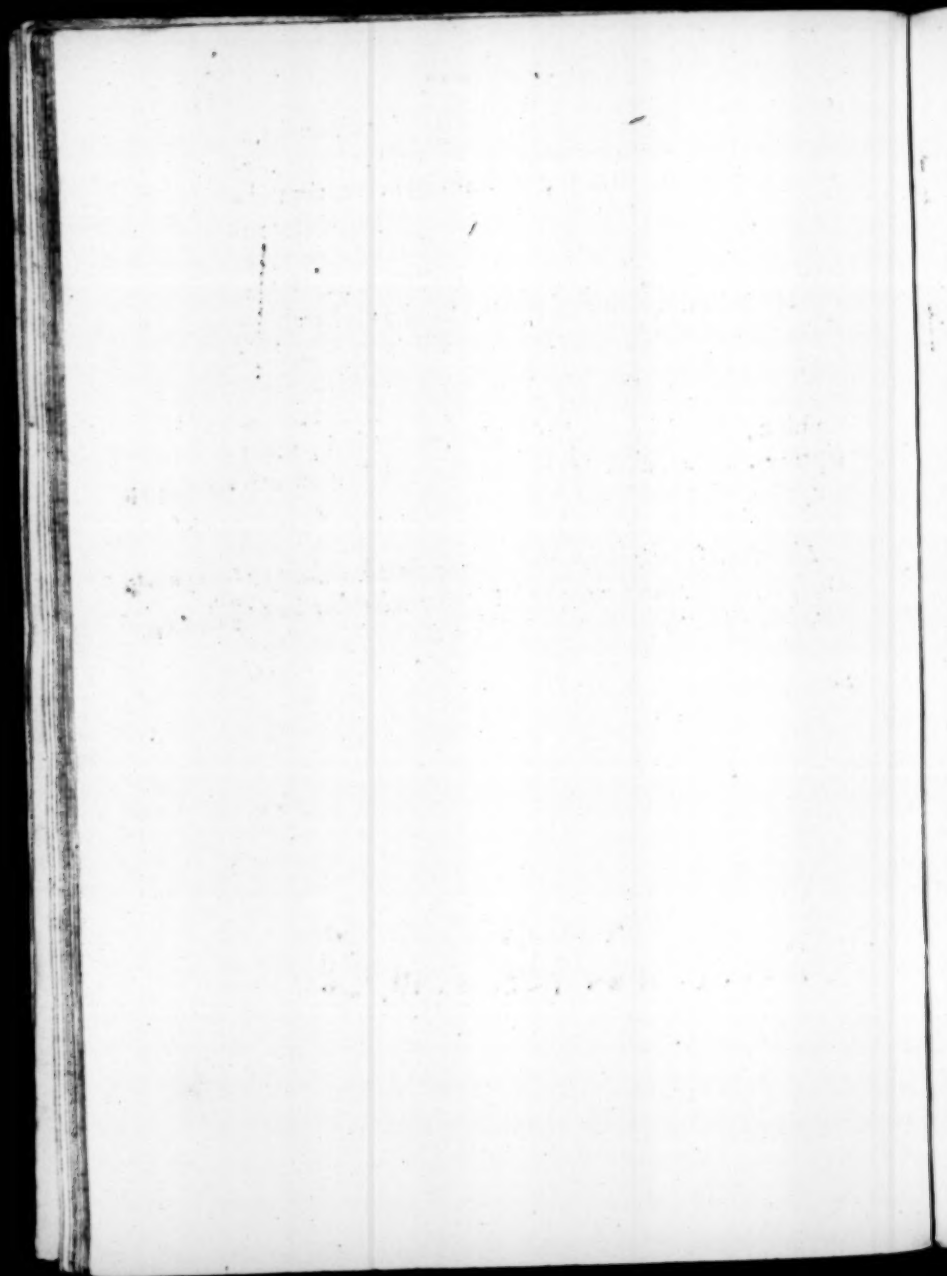
Prophetarū filij docti fierent in Collegijs extruendis, alij in stipendijs Professorum augendis, alij in Bibliothecis reficiendis impendunt, tantum illi in recuperando Beneficia quæ vocantur *Impropriata*, & Ecclesiæ vindicando, & donando aut Collegijs, aut Colligiorum alumnis, conferent impendentq;: vt docti jam facti habeant quo se sustineant, nec sint *vel* vt Levita ille Errabunduli discedentes ad peregrinandum vbicunq; invenient commodum, Iudicum decimi septimi, versu octavo, *vel* vt otiosi illi in foro stantes & culpam prætexentes hoc nomine, *Nemo nos conduxit*, Mathæi vicessimi, versu septimo. Verum illud * *Balaami* nunc venit in memoriam, *Eheu quis vivet cum disposuerit hoc Deus fortis?* Num. 24. 23.

Idem Deus fortis & potens ita semini huic benedicat, ut ^{Ps. 33. 8. vulg.} *apud pauperiores inter vos non à sollicitudinibus huius* ^{edu.} *mundi: apud ditiores non à divitijs: apud utrosq; utriusq;* ^{Luc. 8. 14.} *generis non ab illecebris voluptatum velut à spinis suffocetur. Amen.*

A 3

AD

AD CLARISSIMVM VIRVM D. D.

CLAYTON Doctorem Medicinæ, & Regi-
um apud Oxonienses in eâdem
Professorem.

Abes clarissime Clayton Con-
cionem hanc meam cuius
auditor eras attentissimus,
& quam tâto per te à me peti-
jsti vt fieret, typis excusam.
Placet tibi repetita denuò ?
Caue dixeris. Nam & *Suppositio* in Schola
Theologica, & *Oppositionis Prasatio*, ambæ
ambiunt honorem hunc, & vno *Noctium* mea-
rum *Academicarum* nomine appellari valde vo-
lunt: quin & anticipari à *Concione* hac (prio-
res cum fuerint tempore) molestè ferunt. Hac
contrà, vt olim * *Xerxes* contra *uersiam* non de
ordine sed de nascendi felicitate refert. Et vt
ille *Artemenem* primum quidem *Dario* sed pri-
uato provenisse, se Regi primum natum: ita
hæc de se, se videlicet mihi primam natam in
The-

* *Iust. Hist. l. 2.*
Herod. l. 7.
Plut. de frat.
benevol.

Theologia Baccalaureo. Vide quid te authore tur-
barum hîc domi, adeò vt nunc quâ data por-
ta ruere & terras turbine perflare gestiant.

Vulg. Ælog. 3. Non nostrum has inter tantas componere lites.

Quod si pergant, insanire mihi ac furere vide-
buntur, & egere medicina tua, nam si *in morbis*
Cic. pro Cluent. corporis vt quisq; est difficillimus, ita medicus (vt in-
quit ille) nobilissimus atq; optimus queritur, tu pro-
fectò adhibendus illis, cui salus & corporis, vt
plurimis ordinis tui, et animarum, vt paucis,
tam sedulò est proposita.

Vale Oxoniensium Medicorum decus, id est, pru-
dentissimorum, peritissimorumq; : nam & hoc
Epist. 6. 17. honore condignus est quemcunq; Rex volu-
erit honorare, & cum Rege Academia. *E Coll.*
Oriens. 5.º Idus Quint. eodem die quo *Hippocra-*
tis Aphorismorum Libri Tertij, secundum A-
phorismum tam eruditè interpretantem te
Epist. 12. 5.º, Pridiè Comitiorum tam multi audiuimus.

*Tui siue infirmus fuerit, siue valueris,
avidissimus,*

JOANNES DAYVS.

A

O

M

AC

BJJ

ON

C